

Abstrakt

Disertační práce se věnuje etickým aspektům literární produkce českého disentu. Literatura je zde vnímána především jako legitimizační, respektive delegitimizační prostředek. Na příkladu *Českého snáře* Ludvíka Vaculíka ukazuje, jak je možné prostřednictvím psaného slova (de)legitimizovat a (de)mytizovat sama sebe i druhé a jaké etické otazníky takové jednání přináší. Pracuje s koncepty proliferačního efektu fikce a autorovy pověsti jako symbolického kapitálu, postulátem autenticity literární výpovědi, teorií kolektivního autorství, popisem procesu umlčování a konceptem posledního slovníku a solidarity založené na revizi tohoto slovníku. Představením (de)legitimizačních snah v samizdatové literatuře a literatuře o disentu se snaží přispět k novému pohledu na disent a narušit tak mainstreamovou homogenizaci tohoto mnohvrstevnatého fenoménu.